

su ir užtikrinti visiems maistą bei orų darbą, remti tuos, kurie negauna net minimalaus darbo užmokesčio ir patiria didelių sunkumų. Mus žeidžiantis skandalas yra tai, kad badauja ištisos tautos. Turime plėtoti tinkamą priėmimo ir integracijos politiką, ypač migrantų ir mūsų visuomenėse gyvenančių atstumtųjų atžvilgiu. Tik atsiliepdami į šias situacijas su altruistiniu troškimu, įkvėptu begalinės ir gailestingos Dievo meilės, galėsime kurti naują pasaulį ir prisidėti prie Dievo karalystės, kuri yra meilės, teisingumo ir taikos karalystė, kūrimo.

Dalydamasis šiais apmąstymais, tikiuosi, kad naujaisiais metais galėsime eiti drauge brangindami tai, ko mus gali išmokyti istorija. Nuoširdžiai sveikinu valstybių ir vyriausybių vadovus, tarptautinių organizacijų atsakinguosius, įvairių religijų lyderius. Visiems geros valios vyrams ir moterims linkiu kaip taikos kūrėjams diena iš dienos darbuotis, kad šie metai būtų geri! Tegul Nekaltai Pradėtoji Marija, Jėzaus Motina ir Taikos Karalienė, užtaria mus ir visą pasaulį.

Iš Vatikano, 2022 m. gruodžio 8 d.

Pranciškus

Ačiū už kalėdines dovanas po eglute!

Motinos Teresės seserų (Dievo meilės misionierių) vardu dėkojame už jūsų kalėdines dovanas, kurias padėjote po eglute bažnyčioje. Iš viso po eglute suradome 70 dovanėlių įvairaus amžiaus vaikams, taip pat saldumynų, obuolių ir net rūbelių. Dėkojame už jūsų gerus darbus!

LITURGINIAI SKAITINIAI

2 P - Šv. Bazilijus Didysis ir Grigalius Nazianzietis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai. 1 Jn 2, 22–28 • Ps 98, 1. 2–3ab. 3cd–4 • † Jn 1, 19–28

3 A - 1 Jn 2, 29–3, 6 • Ps 98, 1. 3cd–4. 5–6 • † Jn 1, 29–34

4 T - 1 Jn 3, 7–10 • Ps 98, 1. 7–8. 9 • † Jn 1, 35–42

5 K - 1 Jn 3, 11–21 • Ps 100, 1. 2. 3. 4. 5 • † Jn 1, 43–51

6 P - KRISTAUS APSIREIŠKIMAS (TRYŠ KARALIAI). Iz 60, 1–6 • Ps 72, 1–2. 7–8. 10–11. 12–13 • Ef 3, 2–3a. 5–6 • † Mt 2, 1–12

7 Š - 1 Jn 3, 22–4, 6 • Ps 2, 7–8. 10–11 • † Mt 4, 12–17. 23–25

8 S - KRISTAUS KRIKŠTAS. Iz 42, 1–4. 6–7 • Ps 29, 1a. 2. 3ac–4. 3b. 9b–10 • Apd 10, 34–38 • † Mt 3, 13–17

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769

Parapijos vikaras Rolandas Taučius OFM • mob. tel.: 8 682 40025

Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

ŠVČ. MERGELĖ MARIJA -
DIEVO GIMDYTOJA

2023-01-01
NR.1225

Skaitinys iš Skaičių knygos (Sk 6, 22-27)

Viešpats kalbėjo Mozei tardamas: „Kalbėk Aaronui ir jo sūnums ir sakyk jiems: „Taip laiminsite izraeliečius. Sakykite jiems:

Viešpats telaimina ir tesaugo tave! Teleidžia Viešpats šviesti tau savo veidą ir tebūna tau maloningas! Tapažvelgia Viešpats į tave maloniai ir tesuteikia ramybę! Taip jie tars mano vardą izraeliečiams, ir aš juos palaiminsiu.“

Atliepiamoji psalmė Ps 66 (67), 2–3. 5. 6 ir 8 (P.: 2a)

P. Tebūna Dievas mums maloningas, mus tepalaimina.

Tebūna Dievas mums maloningas, mus tepalaimina, *

mums tešviečia jo veidas;

tegu tavo kelią žemė pažįsta, *

o visos tautos – tavo išganymą. – **P.**

Džiūgaus ir krykštaus žmonės iš džiaugsmo, †

nes tu tautas valdai teisingai, – *

žemėje tu vesi žmones. – **P.**

Dieve, tave tegarbina tautos, – *

visos tautos tave tešlovina!

Telaimina mus Dievas, *

tebijo pagarbiai jo visa žemė. – **P.**

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško galatams (Gal 4,4-7)

Broliai ir seserys! Atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų įstatymui, kad atpirktų esančius įstatymo valdžioje ir kad mes įgytume įvaikystę. O kadangi esate įvaikiai, Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: „Aba, Tėve!“ Taigi tu jau nebe vergas, bet įvaikis; o jeigu įvaikis, tai Dievo valia ir paveldėtojas.

Posmelis prieš evangeliją (Žyd 1, 1–2)

P. Aleliuja. – Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų. – **P.** Aleliuja.

Iš šventosios Evangelijos pagal Luką (Lk 2, 16–21)

Anuo metu piemenys atsiskubino į Betliejų ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ēdžiose. Išvydę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį. O visi žmonės, kurie girdėjo, stebėjosi piemenų pasakojimu. Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje. Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.

Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti berniuką, jam buvo duotas Jėzaus vardas, kurį angelas buvo nurodęs dar prieš jo pradėjimą iščiose.

Papiežius Pranciškus žinia 56-osios Pasaulinės taikos dienos proga /2023 m. sausio 1 d.

Niekas negali išsigelbėti pats vienas. Po Covid-19 pandemijos pradėti iš naujo, drauge tiesti taikos kelius

„Dėl laiko ir valandos, broliai, nėra reikalo jums rašyti. Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį“ (Šventojo apaštalo Pauliaus Pirmasis laiškas tesalonikiečiams 5, 1–2).

1. Šiais žodžiais apaštalas Paulius ragino Tesalonikų bendruomenę laukiant susitikimo su Viešpačiu ištvermingai laikytis, kojomis ir širdimi tvirtai stovėti ant žemės, atidžiai žvelgti į tikrovę ir istorijos įvykius. Todėl net jei mūsų gyvenimo įvykiai atrodo tragiški ir jaučiamės įstumti į tamsų bei sudėtingą neteisybės ir kančios tunelį, esame kviečiami išlaikyti širdis atviras vilčiams ir pasitikėti Dievu, kuris yra šalia, švelniai lydi, palaiko nuovargio metu ir, svarbiausia, orientuoja mus kelyje. Štai kodėl šventasis Paulius nuolat ragina bendruomenę būti budrią, siekti gėrio, teisingumo ir tiesos: „Todėl nemiegokime kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs“ (5, 6). Tai kvietimas išlikti budriems, neužsisklęsti baimėje, liūdesyje ar resignacijoje, nepasiduoti išsiblaškymui, nenusivilti, bet būti kaip sargybiniai, kurie budi ir net tamsiausią valandą įžvelgia pirmąją aušros šviesą.

2. Covid-19 mus panardino į tamsią naktį, destabilizavo mūsų įprastą gyvenimą, sujaukė planus ir įpročius, sutrikdė net ir labiausiai privilegijuotų visuomenių akivaizdžią ramybę, sukėlė sumišimą ir kančias, nulėmė daugelio mūsų brolių ir seserų mirtį.

Sveikatos priežiūros specialistai, atsidūrę netikėtų iššūkių sūkuryje ir moksliniu požiūriu ne visai aiškioje situacijoje, susitelkę stengdamiesi palengvinti daugelio žmonių skausmą ir jiems padėti. Taip pat politinės valdžios institucijoms teko imtis būtinų organizacinių priemonių siekiant suvaldyti krizinę padėtį.

Covid-19 sukėlė ne tik fizines apraiškas, bet nulėmė ir bendrą blogą savijautą, įsismelkusią daugelio asmenų ir šeimų širdyse, ir turėjo ilgalaikį poveikį, kurį skatino ilga izoliacija ir įvairūs laisvės suvaržymai.

Be to, negalime pamiršti, kad pandemija palietė kai kuriuos jautrius socialinės ir ekonominės tvarkos mazgus, išryškino prieštaravimus ir nelygybę. Ji sukėlė grėsmę daugelio žmonių darbo stabilumui ir paaštrino mūsų visuomenėje vis labiau plintančią vienatvę, ypač tarp silpniausiųjų ir vargšų. Pagalvokime, pavyzdžiui, apie įvairiose pasaulio šalyse milijonus neoficialių darbuotojų, kurie per karantiną liko be darbo ir be jokios paramos.

Retai kada pavieniai žmonės ir visuomenė pasiekia pažangos tokiomis sąlygomis, kurios kelia nesėkmės ir kartėlio jausmus: tai silpnina pastangas siekti taikos ir provokuoja socialinius konfliktus, nusivylimą ir įvairaus pobūdžio smurtą. Šia prasme pandemija, atrodo, sukretė net pačias taikiausias mūsų pasaulio šalis ir atskleidė daugybę pažeidžiamų vietų.

3. Praėjus trejiems metams, atėjo laikas kelti klausimus, mokytis, augti ir leisti, kad būtume perkeisti kaip individai ir kaip bendruomenė; tai privilegijuotas laikas pasiruošti „Viešpaties dienai“. Jau ne kartą esu pastebėjęs, kad iš krizės niekada neišeiname tokie patys: iš jos išeiname arba geresni, arba blogesni. Šiandien esame kviečiami savęs paklausti, ko išmokome iš šios pandemijos situacijos? Kokiais naujais keliais turėtume eiti, kad atsikratytume senų įpročių pančių, kad būtume geriau pasirengę ir išdrįstume imtis naujų dalykų? Kokių gyvybės ir vilties ženklų galime įžvelgti, kad žengtume pirmyn ir stengtumės padaryti mūsų pasaulį geresnį?

Patys tiesiogiai patyrę žmogiškosios tikrovės ir mūsų asmeninės egzistencijos trapumą, galime sakyti, jog didžiausia pamoka, kurią mums paliko Covid-19, yra suvokimas, kad mums visiems reikia vieniems kitų; kad didžiausias, nors ir pažeidžiamiausias mūsų turtas yra žmogiškoji

brolystė, pagrįsta tuo, jog visi esame Dievo vaikai, ir niekas negali išsigelbėti pats vienas. Todėl labai svarbu kartu ieškoti ir puoselėti visuotines vertybes, tiesiančias kelią šiai žmogiškajai brolybei. Taip pat pasimokėme, kad pasitikėjimas pažanga, technologijomis ir globalizacijos padariniais buvo ne tik perdėtas, bet virto ir individualistiniu bei stabmeldišku apsinuodijimu, kompromituojančiu trokštamas teisingumo, santarvės ir taikos garantijas. Mūsų sparčiai besikeičiančiame pasaulyje paplitusios nesubalansuotumo, neteisingumo, skurdo ir marginalizacijos problemos dažnai skatina neramumus ir konfliktus, smurtą ir net karus.

Pandemija visa tai išryškino, tačiau, kita vertus, galėjome atrasti ir pozityvių dalykų: buvo naujinga grįžti prie nuolankumo; sumažėjo tam tikros vartotojiškos pretenzijos; atsinaujino solidarumo jausmas, skatinantis mus atsikratyti savanaudiškumo ir atsiverti kitų kančioms bei poreikiams; taip pat daugybė žmonių angažavosi, kartais su didvyrišku atsidavimu, padėdami visiems įveikti dramatišką krizę.

Ši patirtis leido mums visiems, įskaitant tautas ir valstybes, dar aiškiau iš naujo suvokti žodžio „drauge“ svarbą. Juk būtent drauge, broliškai ir solidariai, kuriame taiką, laiduojame teisingumą ir įveikiame skaudžiausius įvykius. Iš tiesų veiksmingiausiai į pandemiją reagavo socialinės grupės, viešosios ir privačios institucijos bei tarptautinės organizacijos, kurios susivienijo, kad įveiktų šį iššūkį, atidedamos į šalį savo interesus. Tik iš broliškos ir nesavanaudiškos meilės kylanti taika gali padėti įveikti asmenines, socialines ir pasaulines krizes.

4. Tuo pat metu, kai tik išdrįsime tikėtis, kad blogiausi Covid-19 pandemijos nakties dalykai jau įveikti, žmonių ištiko nauja bails nelaimė. Mūsų akyse atsirado kita ryškė: kilo dar vienas karas, iš dalies panašus į Covid-19, tačiau nulemtas žmonių pasirinkimų kaltės. Karas Ukrainoje ryja nekaltas aukas ir skleidžia netikrumą ne tik tiesiogiai jo paliestiems žmonėms, jis smarkiai paveikia visus be išimčių, įskaitant tuos, kurie už tūkstančių kilometrų kenčia nuo jo šalutinių padarinių, – prisiminkime grūdų ir degalų kainų problemas.

Akivaizdu, ne tokio laiko tikėjoms ar laukėme praslinkus Covid-19 pandemijai. Šis karas, kaip ir visi kiti konfliktai visame pasaulyje, yra visos žmonijos, o ne vien tiesiogiai jame dalyvaujančių šalių nesėkmė. Nuo Covid-19 buvo sukurta vakcina, o tinkamų sprendimų dėl karo dar nerasta. Be abejo, karo virusą įveikti sunkiau negu žmogaus organizmą žudančius virusus, nes jis kyla ne iš išorės, bet iš nuodėmės sugadintos žmogaus širdies (plg. Mk 7, 17–23).

5. Ką tuomet turime daryti? Pirmiausia leisti, kad krizės patirtis perkeistų mūsų širdis, leisti Dievui šiuo istorijos laikotarpiu keisti mūsų įprastus kriterijus, kuriais remdamiesi žvelgiame į pasaulį ir tikrovę. Nebegalime galvoti tik apie savo asmeninių ar nacionalinių interesų erdvės išsaugojimą, privalome mąstyti apie save bendrojo gėrio šviesoje, vadovaudamiesi bendruomenine prasme, t. y. kaip apie „mus“, atvirus visuotinei brolystei. Negalime rūpintis tik savo pačių apsauga, atėjo laikas mums visiems įsipareigoti gydyti savo visuomenę ir planetą, kurti teisingesnio ir taikesnio pasaulio pamatą, rimtai įsipareigoti siekti gėrio, kuris tikrai būtų bendras.

Kad tai padarytume ir geriau gyventume po Covid-19 ypatingos situacijos, negalime ignoruoti esminio fakto: daugelis mūsų išgyvenamų moralinių, socialinių, politinių ir ekonominių krizių yra tarpusavyje susijusios, o tai, ką laikome atskiromis problemomis, iš tikrųjų yra viena kitos priežastys ir pasekmės. Todėl esame kviečiami atsakingai ir su užuojauta gvildinti mūsų pasaulio iššūkius. Turime iš naujo apsvaistinti, kaip visiems užtikrinti visuomeninę sveikatos apsaugą; skatinti veiksmus, kurie stiprintų taiką ir padėtų nutraukti konfliktus bei karus, reikalaujančius aukų ir lemiančius skurdą bei mirtį; sutartinais rūpintis mūsų bendrais namais ir įgyvendinti aiškias ir veiksmingas priemones dėl klimato kaitos; turime kovoti su nelygybės viru-